

Sygn. akt IV U 299/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 1 marca 2016 r. znak: (...)

w sprawie E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość renty

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 299/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 1 marca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dokonał waloryzacji od 1 marca 2016r. renty z tytułu niezdolności do pracy przysługującej ubezpieczonej E. S. w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustaloną na dzień 29 lutego 2016r. ,tj. 796,04 złotych przez wskaźnik waloryzacji wynoszący 100,24%, co dało kwotę renty po waloryzacji w wysokości 797,95 złotych. Jednocześnie z uwagi na to, że zwaloryzowana renta jest niższa od świadczenia w najniższej wysokości organ rentowy podwyższył świadczenie E. S. do kwoty renty najniższej ,tj. do wysokości 882,56 złotych brutto miesięcznie, co do wypłaty stanowi 759,13 złotych miesięcznie. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że podstawa wymiaru renty ubezpieczonej po waloryzacji od 1 marca 2016r. wynosi 1 167,48 złotych (decyzja z 1 marca 2016r. k.135 akt rentowych).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła E. S. wskazując, że organ rentowy błędnie ustalił wysokość renty i nie przyjął podstawy wymiaru świadczenia w wysokości 1 167,48 złotych. Podniosła, że ma wykształcenie ekonomiczne i pracowała w banku w W. jako pracownik umysłowy. W tych okolicznościach nie rozumie dlaczego renta jest tak niska. Podała, że jest inwalidką drugiej grupy na stałe i w dniu 2 stycznia 2016r. ukończyła 60. rok życia. W związku z tym organ rentowy powinien dokonać obliczenia emerytury. Nadto podała, że z jej renty pobierany jest podatek do Urzędu Skarbowego i chce wiedzieć jaką sumę pobrano z tego tytułu przez 5 lat (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. S. urodziła się w dniu (...) W okresie od 10 sierpnia 1976r. do 26 grudnia 1982r. ubezpieczona zatrudniona była w (...) w W., przy czym w okresie od 10 sierpnia 1976r. do 30 czerwca 1977r. w VIII Oddziale (...) w W., a od 1 lipca 1977r. w XII Oddziale (...) w W., na stanowisku kontystki. W okresie zatrudnienia – od 27 grudnia 1979r. do 26 grudnia 1982r. ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym z tytułu opieki nad dzieckiem (świadcstwo pracy z 3 stycznia 1983r. k.23 akt rentowych).

W dniu 18 września 1981r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z wnioskiem o rentę inwalidzką. Rozpoznając przedmiotowy wniosek organ rentowy ustalił, że do dnia jego zgłoszenia ubezpieczona udowodniła zatrudnienie w wymiarze 5 lat, 1 miesiąca i 8 dni (notatka w sprawie przebiegu zatrudnienia k.9 akt rentowych). Decyzją z 18 czerwca 1982r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej od 17 czerwca 1981r. rentę inwalidzką z tytułu zaliczenia do trzeciej grupy inwalidzkiej (pierwsza decyzja o przyznaniu renty z 18 czerwca 1982r. k.15 akt rentowych). Następnie decyzją z 31 stycznia 1984r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej od 31 grudnia 1982r. rentę inwalidzką z tytułu zaliczenia do drugiej grupy inwalidzkiej (decyzja z 31 stycznia 1984r. k.19 akt rentowych). Na mocy orzeczenia Obwodowej Komisji Lekarskiej ds Inwalidztwa i Zatrudnienia w W. z 9 września 1996r. ubezpieczona zaliczona została do drugiej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia na stałe (orzeczenie z 9 września 1996r. k.75 akt rentowych).

Obecnie ubezpieczona uprawniona jest do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Organ rentowy co roku – każdego 1 marca - dokonuje waloryzacji renty przysługującej ubezpieczonej i z uwagi na to, że kwota renty jest niższa od świadczenia w najniższej wysokości podwyższa świadczenie do kwoty renty najniższej (decyzje o waloryzacji renty: z 1 marca 2007r. k.115, 1 marca 2008r. k.117 , 1 marca 2009r. k.118, 1 marca 2010r. k.120, 1 marca 2011r. k.121 akt rentowych).

Zaskarżoną decyzją z 1 marca 2016r. działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy dokonał waloryzacji od 1 marca 2016r. renty przysługującej ubezpieczonej w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustaloną na dzień 29 lutego 2016r. ,tj. 796,04 złotych przez wskaźnik waloryzacji wynoszący 100,24%, co dało kwotę renty po waloryzacji w wysokości 797,95 złotych. Jednocześnie z uwagi na to, że zwaloryzowana renta jest niższa od świadczenia w najniższej wysokości organ rentowy podwyższył świadczenie ubezpieczonej do kwoty renty najniższej ,tj. do wysokości 882,56 złotych brutto miesięcznie, co do wypłaty stanowi 759,13 złotych miesięcznie. W decyzji organ rentowy ustalił również, że podstawa wymiaru renty ubezpieczonej po waloryzacji od 1 marca 2016r. wynosi 1 167,48 złotych (decyzja z 1 marca 2016r. k.135 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. S. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.88 ust.1-3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dalej zwana ustawą emerytalną (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renty podlegają corocznej waloryzacji od dnia 1 marca, waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji, przy czym waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

Stosownie do powyższego przepisu organ rentowy dokonał waloryzacji renty ubezpieczonej w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustaloną na dzień 29 lutego 2016r. ,tj. 796,04 złotych przez wskaźnik waloryzacji wynoszący 100,24%, co dało kwotę renty po waloryzacji w wysokości 797,95 złotych. Jednocześnie zgodnie z powyższym przepisem dokonał waloryzacji podstawy wymiaru renty. Z uwagi na to, że zwaloryzowana w powyższy sposób

renta okazała się niższa od kwoty najniższej renty organ rentowy podwyższył świadczenie ubezpieczonej do kwoty renty najniższej, o której mowa w art.85 ustawy emerytalnej ,tj. do wysokości 882,56 złotych. Co do twierdzenia ubezpieczonej, że jej renta jest niska, a była pracownikiem umysłowym w banku wskazać należy, że na wysokość renty wpływa staż pracy i wysokość osiąganego wynagrodzenia (art.62 ustawy emerytalnej), niezależnie od tego, w jakim sektorze zatrudnienie to miało miejsce. Przepisy ustawy nie zawierają również szczególnych uregulowań co do wysokości świadczeń przysługujących pracownikom umysłowym.

Odnosnie twierdzenia ubezpieczonej, że w dniu 2 stycznia 2016r. ukończyła 60. rok życia, a organ rentowy nie obliczył jej emerytury wskazać należy, że zgodnie z art.24 ust.1a pkt 14 ustawy emerytalnej wiek emerytalny kobiet urodzonych od 1 stycznia 1956r. do 31 marca 1956r. wynosi co najmniej 61 lat i 1 miesiąc. Oznacza to, że wiek emerytalny ubezpieczona osiągnie w dniu 2 lutego 2017r., a tym samym organ rentowy nie miał podstaw do przyznania i obliczenia ubezpieczonej emerytury, do której prawo nabędzie ona dopiero w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.

Na marginesie wskazać należy, że na rozprawie Sąd pouczył ubezpieczoną, że w sytuacji, gdy istnieją okresy podlegania przez nią ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, które nie zostały dotychczas uwzględnione przez organ rentowy do ustalenia wysokości świadczenia, przysługuje jej prawo wystąpienia do organu rentowego z wnioskiem o zaliczenie tych okresów. Również w terenowej siedzibie organu rentowego lub właściwym miejscowo Urzędzie Skarbowym ubezpieczona może uzyskać informację o wysokości kwot potrąconych z renty tytułem podatku dochodowego za okres ostatnich 5 lat (vide: końcowa część odwołania ubezpieczonej).